U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **S. M.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 4. 2010, č. j. 38 Cad 18/2004 – 158,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) ze dne 2. 4. 2010, č. j. 38 Cad 18/2004 – 158, (dále jen „napadené usnesení“) kterým podle § 37 odst. 5 s. ř. s. byla odmítnuta stěžovatelova žaloba, neboť navzdory výzvě k jejímu doplnění a odstranění vytýkaných vad, neobsahovala náležitosti uvedené v § 37 odst. 3 a § 71 odst. 1 písm. a) – f) s. ř. s., zejména žalobní body a nebylo možné ji projednat.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, v níž uvedl, že „*usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 4. 2010, č. j. 38 Cad 18/2004 – 158, žádá zrušit. Není zastoupen advokátem. Soudkyně rozhodla neveřejným rozsudkem....a je podle § 8 odst. 1, 2. s. ř. s. vyloučena, neboť dosud nevyřídila řízení vedené pod sp. zn. 19 Cad 124/2003*“.

Námitku podjatosti samosoudkyně krajského soudu, která měla postupem podle § 108 odst. 1 s. ř. s. odstranit vady kasační stížnosti, posoudil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 21. 7. 2010, č. j. Nao 54/2010 - 185, v němž ji shledal nedůvodnou, neboť dospěl k závěru, že samosoudkyně není vyloučena z provádění úkonů podle § 108 s. ř. s.

Krajský soud pak postupoval podle § 108 odst. 1 s. ř. s. a usnesením ze dne 19. 8. 2010, č. j. 38 Cad 18/2004 - 191, jednak stěžovateli neustanovil zástupce z řad advokátů, neboť shledal, že vzhledem k jeho jednání postrádá institut ustanovení zástupce smysl, neboť stěžovatel pomoci advokáta po celou dobu probíhajícího řízení nijak nevyužil a pouze bezdůvodným napadáním ustanovených advokátů obstrukčně prodlužoval řízení. Stěžovatel byl rovněž tímto rozhodnutí vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o plnou moc prokazující, že je v řízení

o ní zastoupen advokátem, a dále o rozsah a konkrétní důvody kasační stížnosti včetně jejich kvalifikace pod § 103 s. ř. s. a údaj o tom, kdy mu bylo napadené usnesení doručeno.

Proti tomuto usnesení si stěžovatel opětovně podal kasační stížnost, v níž uvedl: „*Žádám zrušit. Ve všech věcech žádám ustanovit mého advokáta Mgr. Františka Drlíka*“, která však byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2011, č. j. 3 Ads 9/2011-213, zamítnuta z důvodů, na něž Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje. V této souvislosti považuje Nejvyšší správní soud za vhodné poznamenat, že v tomto rozsudku rovněž velmi podrobně vylíčil celý průběh řízení ve věci. Tímto rozsudkem, který byl stěžovateli doručen dne 17. 2. 2011, byl stěžovatel opětovně vyzván, aby soudu předložil ve lhůtě 15 dnů plnou moc prokazující, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Zároveň jej poučil, že pokud tak neučiní, Nejvyšší správní soud nyní posuzovanou kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 105 odst. 2 s. ř. s.

Lustrací rejstříku došlých podání krajského i Nejvyššího správního soudu bylo zjištěno, že stěžovatel na tuto výzvu obsaženou v rozsudku ze dne 9. 2. 2011, č. j. 3 Ads 9/2011 - 213, až do dne vydání tohoto usnesení nijak nereagoval.

Nejvyšší správní soud připomíná, že před posouzením merita věci se musí vždy zabývat tzv. podmínkami řízení. Mezi tyto podmínky řízení patří i povinné zastoupení stěžovatele advokátem dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Rovněž musí kasační stížnost splňovat náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. Pokud je kasační stížnost postrádá, musí být podle odst. 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. Chybějící náležitosti (zejména rozsah napadení rozhodnutí krajského soudu a vymezení kasačních důvodů) brání v pokračování v řízení, neboť v něm je Nejvyšší správní soud těmito náležitostmi kasační stížnosti vázán.

Protože stěžovateli byla poskytnuta krajským soudem, a opakovaně i Nejvyšším správním soudem dostatečná lhůta k předložení plné moci prokazující, že je pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., aniž na toto reagoval, nebylo možné v řízení pokračovat a kasační stížnost věcně projednat. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, přístupná na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud upozorňuje, že kasační stížnost nebyla soudem projednatelná rovněž proto, že neobsahovala ani zákonné náležitosti kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s., a to ani poté, co krajský soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 19. 8. 2010, č. j. 38 Cad 18/2004 - 191, podle § 37 odst. 5 s. ř. s. k jejímu doplnění o požadované náležitosti, přičemž jej poučil i o následcích nevyhovění této výzvě. V posuzované věci je tak dán také důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť stěžovatel přes výzvu soudu neodstranil nedostatky kasační stížnosti a v řízení proto nebylo možné pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 31. března 2011

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu